

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 18 mars 2002

Nr 193—196

INNEHÅLL

Nr	Sidan
193 Statsrådets förordning om utlänningsverket	569
194 Statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på väg	571
195 Statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg	581
196 Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om ersättning av kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande	591

Nr 193

Statsrådets förordning om utlänningsverket

Given i Helsingfors den 13 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § lagen den 3 februari 1995 om utlänningsverket (156/1995):

1 §

Utlänningsverkets verksamhet leds, övervakas och utvecklas av en överdirektör. Överdirektören ansvarar för verksamhetens resultat och att målen uppnås samt rapporterar om dessa till inrikesministeriet.

Överdirektören fastställer utlänningsverkets arbetsordning. I arbetsordningen bestäms om resultatenheter samt om behandling och avgörande av ärenden.

2 §

Överdirektören avgör de ärenden som hör till utlänningsverket. Övriga tjänstemän avgör ärenden enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

Överdirektören kan i ett enskilt fall förbehålla sig avgörandet av ett ärende, som annars ankommer på någon annan tjänsteman att avgöra. Trots den fastställda arbetsord-

ningen är var och en skyldig att utföra de uppgifter som överdirektören ger honom eller henne.

3 §

Av överdirektören krävs högre högskoleexamen, god förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten, i praktiken visad ledarförmåga samt erfarenhet av ledarskap.

Av chefen för en resultatenhet krävs högre högskoleexamen, god förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten samt i praktiken visad ledarförmåga.

4 §

Överdirektören utnämns av statsrådet.

Övriga tjänstemän utnämns av överdirektören, som också anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om detta inte ankommer på någon annan tjänsteman enligt arbetsordningen.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 3 februari 1995 om utlänningsverket (157/1995) jämte ändringar.

Helsingfors den 13 mars 2002

Inrikesminister *Ville Itälä*

Regeringsråd Riitta Koponen

Nr 194

Statsrådets förordning
om transport av farliga ämnen på väg

Given i Helsingfors den 13 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om transport av farliga ämnen på väg när transporten börjar, utförs och slutar i Finland.

Om en transport av farliga ämnen börjar, utförs eller slutar någon annanstans än i Finland, tillämpas på transporten av dessa ämnen på väg i Finland antingen denna förordning samt kommunikationsministeriets förordningar eller den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979).

Om ett fordon som är avsett för vägtrafik under en sådan transport av farliga ämnen som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning tas emot för transport i något annat transportmedel, skall uteslutande de bestämmelser och föreskrifter om transport av farliga ämnen som gäller för detta transportmedel gälla under den del av färden som sker med detta transportmedel.

På sådan transport av farliga ämnen som sker i terräng och på snöskoterleder enligt terrängtrafiklagen (1710/1995) tillämpas be-

stämmelserna om vägtransport, om inte något annat bestäms genom förordning av kommunikationsministeriet.

Denna förordning gäller även transport av farliga ämnen inom hamnområden och på flygplatser i enlighet med vad som bestäms nedan.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *TFÄ-lagen* lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),

2) *ADR-bestämmelserna* den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR),

3) *RID-bestämmelserna* de bestämmelser om internationella järnvägstransporter av farligt gods som ingår i en bilaga till bihang B (CIM) till konventionen om internationell järnvägstrafik (COTIF) (FördrS 5/1985),

4) *IMDG-koden* Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) internationella bestämmelser om transport av farliga ämnen sjövägen,

5) *ICAO-TI* de tekniska bestämmelser som Internationella civila luftfartsorganisationen publicerar som standarder med stöd av konventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/1949),

6) *ministeriet* kommunikationsministeriet,
7) *förpackning* förpackningar, IBC-behållare och storytterförpackningar som har godkänts för transport av farliga ämnen,

8) *tank* tankfordon, avmonterbara tankar, batterifordon, MEG-containrar, UN-tankar och tankcontainrar.

Uppgifter om de standarder som avses i 1 mom. 5 punkten ges av Luftfartsverket.

3 §

Tillfällig förvaring

Med tillfällig förvaring avses utöver vad som bestäms i TFÄ-lagen tillfälliga avbrott i färden som beror på transportförhållandena samt tillfälligt förvaring föranledd av byte av transportslag eller transportmedel, förutsatt att på begäran av tillsynsmyndigheten uppvisas dokument av vilka framgår avsändnings- och mottagningsplats och att kollin och tankar inte öppnas under den tillfälliga förvaringen, med undantag av eventuella besiktningar utförda av tillsynsmyndigheten.

4 §

Internationella överenskommelser som skall tillämpas

Utöver vad som bestäms i 1 § 2 mom. kan av Finland godkända separata överenskommelser som avses i ADR-bestämmelserna tillämpas också på nationella transporter av farliga ämnen på väg i Finland. Uppgifter om dessa separata överenskommelser ges av ministeriet.

5 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande klasser:

Klass 1	Explosiva varor
Klass 2	Gaser
Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen

Klass 4.3 Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten

Klass 5.1 Oxiderande ämnen

Klass 5.2 Organiska peroxider

Klass 6.1 Giftiga ämnen

Klass 6.2 Smittfarliga ämnen

Klass 7 Radioaktiva ämnen

Klass 8 Frätande ämnen

Klass 9 Andra farliga ämnen och föremål

Om kriterierna för klassificering av farliga ämnen och till dem hörande tester bestäms genom förordning av ministeriet.

I de fall som ministeriet bestämmer genom förordning klassificeras ämnet eller godkänns klassificeringen av säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentralen eller någon annan behörig utländsk myndighet som avses i ADR- eller RID-bestämmelserna. Myndigheten kan kräva att avsändaren skall förete resultat av de tester som behövs för att utreda klassificeringen.

2 kap.

Parternas skyldigheter

6 §

Allmänna skyldigheter

De parter som är delaktiga i transport av farliga ämnen skall med beaktande av arten och omfattningen av de faror som kan förutses vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra skador och minimera eventuella skadeverkningar.

7 §

Avsändare

Om avsändarens skyldigheter bestäms i 8 § TFÄ-lagen. Den som sänder farliga ämnen får för transport överlämna endast sådana försändelser som överensstämmer med bestämmelserna. Dessutom skall avsändaren särskilt

- 1) försäkra sig om att de farliga ämnena är klassificerade enligt bestämmelserna och att de får transporteras på väg,

2) överlämna till transportören uppgifter som behövs för genomförande av transporten, den godsdeklaration som krävs eller motsvarande följesedel samt övriga dokument såsom tillstånd, godkännanden, upplysningar och intyg,

3) använda endast förpackningar och tankar, vilka är godkända och lämpliga för transport av det farliga ämnet i fråga och är märkta enligt bestämmelserna,

4) uppfylla de krav som gäller försändningssätt och försändningsbegränsningar,

5) se till att tömda, ej rengjorda tankar som inte har tömts på gaser samt tömda, ej rengjorda fordon och stor- och småcontainrar som använts för transport i bulk är korrekt märkta och försedda med korrekta etiketter samt att tömda, ej rengjorda tankar är väl förslutna och att de är lika täta som när de är fyllda.

Om avsändaren nyttjar tjänster som bjuds ut av andra parter, t.ex. förpackare, lastare eller fyllare, i anspråk, skall han eller hon vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att sändningen uppfyller kraven i bestämmelserna. Avsändaren kan dock i de fall som avses i 1 mom. 1—3 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra parter.

Om avsändaren handlar på uppdrag av tredje part, skall denna tredje part skriftligen informera avsändaren om de farliga ämnen försändelsen innehåller och ställa de uppgifter och handlingar till förfogande som avsändaren behöver för att fullgöra sina skyldigheter.

8 §

Transportör och förare

Om transportörens och förarens skyldigheter bestäms i 9 och 10 § TFÄ-lagen. Dessutom skall transportören och föraren när han tar sig an transport av farliga ämnen vid avsändningsstället dessutom särskilt

1) kontrollera att de farliga ämnen som har lämnats för transport får transporteras på väg,

2) försäkra sig om att föreskrivna handlingar medförs i transportenheten,

3) genom en visuell kontroll försäkra sig om att fordonet och lasten inte uppvisar några synliga brister, otätheter eller sprickor och att

fordonet eller lasten inte saknar någon utrustning,

4) försäkra sig om att tankarna har besiktigats inom utsatt tid,

5) kontrollera att begränsningar avseende farliga ämnen på en transportenhet som bestäms i ministeriets förordning inte överskreds,

6) försäkra sig om att de storetiketter och märkningar som föreskrivs för fordonet eller tanken på ett tankfordon är påsatta, och

7) försäkra sig om att den utrustning som enligt bestämmelserna skall medföras i fordonet och som i de skriftliga skyddsinstruktionerna föreskrivs för föraren finns i fordonet.

Transportören och föraren skall kontrollera att storetiketter och märkningar på fordonet eller tankfordonet avlägsnas.

De skyldigheter som avses i 1 mom. skall i tillämpliga delar fullgöras på grundval av transportdokument och andra handlingar genom visuell kontroll av fordonet och containrarna samt vid behov lasten. Transportören och föraren kan i de fall som avses i 1 mom. 1, 2, 5 och 6 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

Om föraren eller transportören på någon av de punkter som avses i 1 mom. konstaterar försummelser eller andra överträdelser av bestämmelserna får han inte låta försändelsen transporteras vidare förrän överträdelserna har rättats till.

9 §

Mottagare

Mottagaren får inte vägra ta emot en försändelse, om inte tvingande skäl för detta föreligger. Mottagaren skall efter lossningen av lasten kontrollera att de bestämmelser som gäller honom har uppfyllts. Mottagaren skall särskilt

1) i de fall som anges i bestämmelserna sörja för att fordon och containrar rengörs samt för att de riskfaktorer som hänför sig till det ämne som transporteras elimineras, och

2) tillse att inga storetiketter eller orange-skyltar längre är synliga på fullständigt tömda och rengjorda containrar eller på containrar

för vilkas del de riskfaktorer som hänför sig till det transporterade ämnet har eliminerats eller tankar till andra än tankfordon.

Tar mottagaren tjänster från andra delaktiga, t.ex. lossnings- eller rengöringspersonal eller personal som eliminerar andra riskfaktorer, i anspråk, skall han eller hon vidta tillräckliga åtgärder för att säkerställa att kraven i bestämmelserna har uppfyllts.

Mottagaren får återsända en container till transportören först när de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits.

10 §

Övriga parter

Andra än i 7—9 § avsedda parter som är delaktiga i en transport är lastare, förpackare, fyllare av tankar samt av fordon och containrar för bulkgoods samt innehavare av tankcontainer eller UN-tank. De andra delaktigas skyldigheter framgår av de allmänna skyldigheterna enligt 6 § i den mån parterna vet eller borde veta att de vidtar åtgärder inom ramen för en transport som omfattas av TFÄ-lagen.

11 §

Lastare

Lastaren har särskilt följande skyldigheter. Lastaren

1) får överlämna farliga ämnen till transportören endast om det enligt bestämmelserna är tillåtet att transportera dem på väg,

2) skall vid överlämnandet av förpackade farliga ämnen eller tömda, ej rengjorda förpackningar för transport kontrollera att förpackningen inte är skadad. Lastaren får inte överlämna ett kolli, vars förpackning är skadad, och i synnerhet otät så att farliga ämnen läcker ut eller kan läcka ut, innan den skadade förpackningen reparerats. Detta gäller även tömda, ej rengjorda förpackningar,

3) skall vid lastning av farliga ämnen i fordon eller storcontainrar eller småcontainrar iaktta kraven i specialbestämmelserna för lastning och hantering,

4) skall efter lastning av farliga ämnen i containrar iaktta de krav som gäller storetiketter och orangeskyltar,

5) skall vid lastning av kollin beakta samlastningsförbud, även med avseende på farliga ämnen som redan finns i fordonet eller storcontainern, samt bestämmelser för separering av livsmedel, njutningsmedel och djurfoder.

Lastaren kan i de fall som avses i 1 mom. 1, 4 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

12 §

Förpackare

Förpackaren har särskilt följande skyldigheter. Förpackaren skall

1) följa förpackningsbestämmelserna och bestämmelserna om samemballering, och

2) om han förbereder kollin för transport, följa bestämmelserna om märkning och etikettering av kollin.

13 §

Fyllare av tankar samt av fordon och containrar för bulkgoods

Den som fyller tankar samt fordon och containrar för bulkgoods har särskilt följande skyldigheter. Fyllaren

1) skall inför fyllning av en tank förvissa sig om att tanken och dess utrustningsdetaljer är i tekniskt felfritt skick,

2) skall förvissa sig om att tankarna har besiktigats inom utsatt tid,

3) får fylla tanken endast med sådana farliga ämnen för transport av vilka tanken har godkänts,

4) skall vid fyllning av en tank iaktta bestämmelser avseende farliga ämnen i angränsande tankfack,

5) skall vid fyllning av en tank beakta högsta tillåtna fyllningsgrad eller högsta tillåtna massa per liter volym för ämnet,

6) skall efter fyllning av en tank kontrollera att förslutningsanordningen är tät,

7) skall se till att det inte finns farliga rester av fyllnadsämnet utanpå de fyllda tankarna, och

8) skall när han förbereder farliga ämnen för transport tillse att föreskrivna storetiketter

och orangeskyltar eller varningsetiketter placerats enligt bestämmelserna på tankar, fordon med bulkgoods samt stor- och småcontainrar.

14 §

Innehavare av tankcontainer eller UN-tank

En innehavare av en tankcontainer eller UN-tank har särskilt följande skyldigheter. Innehavaren skall

1) se till att bestämmelserna om konstruktion, utrustning, besiktning och märkning i fråga om en tankcontainer eller UN-tank beaktats,

2) se till att underhåll av tankcontainrar eller UN-tankar och deras utrustning genomförs på ett sätt som säkerställer att tankcontainern eller UN-tanken under normala driftförhållanden uppfyller kraven i bestämmelserna fram till nästa periodiska besiktning, och

3) låta utföra en extra besiktning av en tankcontainer eller UN-tank om den eller dess utrustning på grund av reparation, ombyggnad eller olycka kan ha försämrats.

15 §

Transportpersonalens utbildning

Personer vars arbetsuppgifter hänför sig till transport av farliga ämnen på väg, skall erhålla utbildning som omfattar transportkraven och lämpar sig för deras ansvarsområde och uppgifter. Utbildningen skall bestå av

1) *allmän grundläggande utbildning*, som omfattar utbildning om de allmänna bestämmelserna om transport av farliga ämnen på väg,

2) *utbildning anpassad efter arbetsuppgifter*, där personalen ges sådan detaljerad utbildning om författningarna gällande transport av farliga ämnen på väg som direkt är anpassad efter personalens ansvarsområden och arbetsuppgifter; om en del av transporten sker på något annat sätt än som vägtransport skall personalen även känna till de bestämmelser som gäller detta andra transportslag,

3) *säkerhetsutbildning*, där personalen skall få utbildning om de faror som farliga ämnen

kan förorsaka i förhållande till den olycksfallsrisk och exponering som en eventuell olycka vid transport, lastning och lossning av farliga ämnen kan medföra; genom utbildningen eftersträvas att personalen kan hantera farliga ämnen på ett säkert sätt och vet vilka åtgärder som skall vidtas i en nödsituation,

4) *utbildning i anslutning till transport av radioaktiva ämnen*, där personal som deltar i transport av dessa ämnen skall få lämpig utbildning om strålningsrisker i samband med transport av radioaktiva ämnen och om försiktighetsåtgärder som skall beaktas för skydd mot strålning och för att skydda andra personer,

5) *kompletterande utbildning*, som ges regelbundet om ändringar som skett i bestämmelserna.

Arbetsgivaren och arbetstagaren skall ha detaljerade uppgifter om all den utbildning som fullgjorts enligt denna paragraf. Uppgifterna skall kontrolleras när ett nytt arbetsförhållande ingås.

Vad som anges i 1 och 2 mom. gäller i tillämpliga delar även sådan personal vars arbetsuppgifter hänför sig till transport av farliga ämnen inom hamnområden och på flygplatser.

Om utbildning av säkerhetsrådgivare och utbildning för erhållande av ADR-körtillstånd bestäms särskilt.

3 kap.

Förpackningar

16 §

Tekniska krav på förpackningar

Om tekniska krav på förpackningar och tankar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

17 §

Förpackningar som hör till transportabla tryckbärande anordningar

Om det inte är fråga om i 1 § 2 mom. avsedd transport av farliga ämnen, skall materialet på den förpackning som hör till

transportabla tryckbärande anordningar och som används för transporten vara beständigt mot sprödbrott upp till en temperatur av -40°C .

På förpackningen skall en märkning *''-40 °C''* som visar materialets hållbarhet, som avses i 1 mom., finnas efter den märkning om överensstämmelse och besiktningsorganets identifikationsnummer som avses i 6 § 1 mom. statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven (302/2001) eller någon annan märkning som säkerhetsteknikcentralen har godkänt.

18 §

Påvisande av förpackningars överensstämmelse med kraven

Om påvisande av att förpackningar som används vid transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven bestäms i 3 § statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven.

19 §

Användningen av ADR- och RID-förpackningar

Vid transport av farliga ämnen får som förpackningar, med undantag för förpackningar som hör till transportabla tryckbärande anordningar, även användas typgodkända förpackningar enligt gällande ADR-bestämmelser eller RID-bestämmelser, IBC-behållare och storytterförpackning. I de fall som avses i ministeriets förordningar skall fallprovet för plastförpackningar med avvikelser från ADR- och RID-bestämmelserna göras vid en temperatur på -40°C . Förpackningen skall då vara försedd med en märkning om fallprovets temperatur i enlighet med bestämmelserna, eller godsdeklarationen eller motsvarande följesedel skall förses med märkningen: *''Förpackningen överensstämmer med ADR/RID-bestämmelserna, provad i -40°C ''*. Om godkännande av uppgifter som

utförts och åtgärder som vidtagits av utländska besiktningsorgan för att påvisa överensstämmelse med kraven föreskrivs i övrigt i 13 c § 4 mom. TFÄ-lagen.

En förpackning som hör till transportabla tryckbärande anordningar och som har fyllts utomlands och godkänts i något annat land än Finland enligt ADR- och RID-bestämmelserna, får efter att transporten enligt ADR-bestämmelserna har avslutats i Finland transporteras för att tömmas och returneras tom till utlandet utan den märkning som avses i 17 §, om avsändaren i godsdeklarationen eller motsvarande följesedel försäkrar att förpackningen och dess utrustning är beständiga mot sprödbrott upp till en temperatur av -40°C på följande sätt: *''Förpackningen och dess utrustning är beständiga upp till -40°C ''*.

20 §

Anmälan när en förpackning har gått sönder

Avsändaren, transportören och mottagaren är skyldiga att vid transport av radioaktiva ämnen underrätta strålsäkerhetscentralen och vid transport av andra farliga ämnen att underrätta säkerhetsteknikcentralen när konstruktionen på en förpackning som är godkänd eller i övrigt har påvisats stämma överens med kraven har gått sönder under normala transportförhållanden.

4 kap.

Fordon och tankar

21 §

Fordons konstruktion

Ett fordon som är avsett för transport av farliga ämnen skall vara av hållbar konstruktion och lämpligt för ändamålet, så att det farliga ämnet kan transporteras så riskfritt som det med beaktande av egenskaperna hos det ämne som transporteras rimligtvis är möjligt.

En transportenhet som transporterar farliga ämnen får innehålla högst en släpvagn eller en påhängsvagn, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet.

22 §

Godkännande av fordon

I förordning av ministeriet angivna fordon som transporterar tankar och fordon som är avsedda för transport av explosiva varor skall, utöver vad som på annat ställe föreskrivs om besiktning, vid besiktning godkännas för transport av farliga ämnen eller ämnesgrupper samt efterbesiktas årligen. Över godkännande vid besiktningen skall skrivas ett intyg om godkännande om vilket bestäms genom förordning av ministeriet.

Godkännandet av ett fordon som avses i 1 mom. och i ADR-bestämmelserna beviljas och besiktningarna enligt nämnda moment utförs av ett av Fordonsförvaltningscentralen befullmäktigat besiktningsställe som har förutsättningar att vidta dessa åtgärder. Fordonsförvaltningscentralen kan återkalla befullmäktigandet för en viss tid eller helt och hållet, om godkännandena och besiktningarna inte utförs på ett tillbörligt sätt. Av en person som beviljar godkännanden och utför besiktningar krävs i 10 § lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998) avsedd behörighet.

Ett grundfordon skall i de fall som bestäms genom förordning av ministeriet vara typgodkänt. Detta godkännande och det typgodkännande av grundfordon som förutsätts i ADR-bestämmelserna beviljas av Fordonsförvaltningscentralen.

23 §

Tekniska krav på tankar

Om tekniska krav på tankar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

24 §

Ibruktagning av en utländsk tank

Tillverkaren eller importören av en importerad tank som har tillverkats i utlandet får inte överlåta tanken för bruk förrän ett TFÄ-besiktningsorgan och, i fråga om tankar som hör till transportabla tryckbärande anord-

ningar, ett anmält organ har godkänt tankens konstruktionstyp och vid sin besiktning konstaterat att tanken överensstämmer med de bestämmelser som gäller i Finland. En tank som är avsedd för transport av radioaktiva ämnen godkänns för bruk av strålsäkerhetscentralen.

Om en importerad tank som har tillverkats i utlandet har besiktats och testats av en i ADR- eller RID-bestämmelserna avsedd behörig myndighet eller en av denna myndighet bemyndigad inrättning enligt de bestämmelser som gäller i Finland och giltigt intyg jämte utredning kan uppvisas, behövs ingen ny besiktning, om det inte finns särskilda skäl för detta.

25 §

Tankar på specialfordon som används på flygplatser

Konstruktionen och utrustningen hos tankarna på specialfordon som används för bränsletransporter på flygplatser i samband med flygverksamheten skall vara hållbar, lämplig för ändamålet och även i övrigt riskfri så, att det farliga ämnet kan transporteras så riskfritt som det med beaktande av egenskaperna hos det ämne som transporteras rimligtvis är möjligt.

5 kap.

Transport

26 §

Handlingar

När farliga ämnen överläts för transport skall avsändaren till transportören överlämna en godsdeklaration eller motsvarande följesedel i vilken har antecknats de föreskrivna uppgifterna om det ämne som skall transporteras. Om ett farligt ämne transporteras i en storcontainer på väg och därefter som havstransport, skall avsändaren till godsdeklarationen eller till motsvarande följesedel foga ett sådant förpackningsintyg för containrar som överensstämmer med IMDG-koden.

Avsändaren skall, i de fall som bestäms

genom förordning av ministeriet, i god tid före transporten sända skriftliga säkerhetsföreskrifter till transportören.

Fordonet skall vara försett med ett godkännandeintyg enligt 22 §, om ett godkännande krävs av fordonet.

Om ADR-körtillstånd bestäms i förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen (1112/1998).

De handlingar som avses i 1—4 mom. skall medföras i transportfordonet under transporten. Om på transporten tillämpas en separat överenskommelse enligt 4 §, skall en kopia av den tillämpade överenskommelsen också medföras i fordonet.

27 §

Transport

Under transporten skall tillräcklig försiktighet iakttagas med beaktande av det transporterade ämnets art, mängd och transportsätt.

Upptäcks under transporten en försumelse som kan äventyra säkerheten, skall transporten med hänsyn till trafiksäkerheten, en säker placering av försändelsen och de allmänna kraven på säkerhet stoppas så snart som möjligt. Transporten får fortsätta först när den uppfyller de föreskrivna kraven. Beträffande den återstående delen av färden får tillsynsmyndigheten dock bevilja tillstånd för att fortsätta transporten. Om kraven enligt bestämmelserna inte kan uppfyllas och tillsynsmyndigheten inte har beviljat tillstånd att fortsätta färden skall tillsynsmyndigheten tillhandahålla transportören den administrativa hjälp han behöver. Detta tillämpas också i situationer där transportören meddelar tillsynsmyndigheten att avsändaren inte har meddelat transportören egenskaperna hos det farliga ämne som transporteras och att han på grundval av villkoren i transportavtalet önskar att den farliga lasten lossas, förstörs eller oskadliggörs.

Med undantag av förarens medhjälpare är det förbjudet att transportera personer i en transportenhet som transporterar farliga ämnen, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet.

Vad som anges i denna paragraf gäller också transport av farliga ämnen inom hamnområden och på flygplatser.

28 §

Farliga ämnen som resgods

Farliga ämnen får transporteras som resgods i sådana små mängder som avses i ministeriets förordning, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet. I fråga om emballering och märkning av farliga ämnen som transporteras som resgods skall ministeriets förordning iakttagas.

29 §

Godkännande av och anmälan om transporter av radioaktiva ämnen

Avsändaren skall ansöka om godkännande för transport av radioaktiva ämnen hos strålsäkerhetscentralen och anmäla transporter av radioaktiva ämnen till strålsäkerhetscentralen, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

30 §

Tillsynsmyndigheter

Polis övervakar transporter av farliga ämnen på väg. Transporter till eller från Finland av farliga ämnen på väg övervakas också av tullverket och gränsbevakningsväsendet inom respektive myndighets behörighetsområde. Om transporter som sker under övervakning av försvarsmakten bestäms i TFÄ-lagen.

31 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter

De i 30 § nämnda tillsynsmyndigheterna ger utländska tillsynsmyndigheter handräckning när det gäller övervakning av transport av farliga ämnen, om den grundar sig på Europeiska gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland. Finländska tillsynsmyndigheter skall anmäla upprepade och allvarliga förseelser som äventyrar säkerheten

vid transport av farliga ämnen till behörig myndighet i den stat där det fordon som är delaktigt i förseelsen är registrerat eller där företaget har sin hemort, om en sådan anmälan grundar sig på gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal.

De i 30 § nämnda tillsynsmyndigheterna skall till utländska behöriga myndigheter anmäla de påföljder som med avseende på trafikidkare eller företag har genomförts i Finland till följd av upprepade och allvarliga förseelser som har skett utomlands och som äventyrar säkerheten vid transport av farliga ämnen, om anmälan grundar sig på Europeiska gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens och strålsäkerhetscentralens rätt att låta utföra test

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att vid behov och i synnerhet när en förpackning eller tank går sönder och orsakar men eller fara låta ett laboratorium som säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen bestämmer utföra test för att säkerställa att förpackningen eller tanken uppfyller de föreskrivna kraven.

33 §

Undantag i fråga om räddningsuppgifter

Då det är fråga om brådskande räddningsuppgifter får undantag göras från bestämmelserna i denna förordning, om iakttagandet av bestämmelserna skulle försvåra räddningsverksamheten.

34 §

Olyckshändelser och anmälan om dem

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en olyckshändelse som till följd av läckage eller av andra orsaker medför risk för att människor, egendom eller miljön skadas, skall fordonets förare eller den som ansvarar för lastningen eller lossningen omedelbart

anmäla det inträffade till nödcentralen, meddela räddningsmyndigheten de uppgifter den behöver och vidta lämpliga skyddsåtgärder.

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en olyckshändelse som till följd av läckage eller av andra orsaker föranleder dödsfall eller någon annan än obetydlig skada på människor, egendom eller miljön, skall transportören omedelbart anmäla det inträffade till säkerhetsteknikcentralen eller, om det är fråga om radioaktivt ämne, till strålsäkerhetscentralen. Om följden beror på det farliga ämnet, skall i anmälan åtminstone redogöras för

1) olyckshändelsens förlopp, vilka förhållanden som rådde när olyckan inträffade och vilka skador olyckshändelsen föranledde,

2) vilka farliga ämnen som hade del i olyckan och deras klassificering,

3) vilka bekämpningsåtgärder som vidtagits på olycksplatsen, samt

4) vilka åtgärder transportören har vidtagit eller kommer att vidta för att förhindra en ny olyckshändelse av samma slag.

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att begära ytterligare utredningar utöver dem som avses i 2 mom., om sådana anses vara nödvändiga med beaktande av olyckshändelsens art och omfattning.

I samband med betydande olyckor avger ministeriet en i ADR-bestämmelserna avsedd olycksrapport till sekretariatet vid Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa.

35 §

Anmälan om godkännande av förpackningar eller tankar

Besiktningsorganet skall underrätta säkerhetsteknikcentralen om typgodkännande av förpackningar eller tankar avsedda för transport av farliga ämnen eller annat motsvarande påvisande av att de stämmer överens med kraven.

Strålsäkerhetscentralen för register över förpackningar och tankar som är avsedda för transport av radioaktiva ämnen och som har typgodkänts eller vilkas typ på annat sätt har påvisats stämma överens med kraven. Säker-

hetsteknikcentralen för register över förpackningar och tankar som är avsedda för transport av andra farliga ämnen.

36 §

Undantag

Ministeriet kan på ansökan i enskilda fall bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i denna förordning om det finns särskilt tvingande skäl till avvikelse och iakttagandet av bestämmelserna medför oskäligt stora kostnader eller avsevärd olägenhet. Medgivande av undantag förutsätter även att den säkerhet som krävs kan uppnås på något annat sätt.

37 §

Sökande av rättelse

Om sökande av rättelse i sådana i 22 § 1 och 2 mom. avsedda beslut som den som utför en besiktning har fattat i samband med en besiktning bestäms i 26 § lagen om koncession för fordonsbesiktning.

38 §

Anvisningar

Kommunikationsministeriet, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentra-

len, gentekniknämnden, Fordonsförvaltningscentralen, tullverket och gränsbevakningsväsendet kan vid behov meddela anvisningar om frågor som hör till respektive organs behörighetsområde.

39 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002. Förordningens 6—14 § träder dock i kraft den 1 januari 2003 och 15 § 3 mom. den 1 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 16 augusti 1996 om transport av farliga ämnen på väg (632/1996) jämte ändringar.

40 §

Övergångsbestämmelser

Sådana klassificeringar och godkännanden av fordon, som beviljats med stöd av den förordning som upphävs genom denna förordning förblir som sådana i kraft.

Förpackningar och tankar som överensstämmer med den förordning som upphävs genom denna förordning får alltså användas.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 13 mars 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Trafikråd *Seija Miettinen*

Nr 195

Statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg

Given i Helsingfors den 13 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om transport av farliga ämnen på järnväg.

Om en transport av ett farligt ämne börjar eller slutar någon annanstans än i Finland, tillämpas på transporten av detta ämne på järnväg i Finland denna förordning samt kommunikationsministeriets förordningar eller de internationella överenskommelser som nämns i 4 §. Vid rangering och montering av järnvägsvagnar som innehåller farliga ämnen samt vid förvaring och flyttningar av vagnar på en bangård, i en hamn eller på någon annan motsvarande plats tillämpas utöver de internationella överenskommelserna denna förordning samt kommunikationsministeriets förordningar.

Om en järnvägsvagn under en sådan transport av farliga ämnen som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning tas emot för transport i något annat transportmedel, är uteslutande de bestämmelser om transport av farliga ämnen som gäller det sistnämnda transportmedlet i kraft under den del av färden som sker med detta transportmedel.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *TFÄ-lagen* lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),

2) *RID-bestämmelserna* de bestämmelser om internationella järnvägstransporter av farligt gods som ingår i en bilaga till bihang B (CIM) till konventionen om internationell järnvägstrafik (COTIF) (FördrS 5/1985),

3) *ADR-bestämmelserna* den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979),

4) *ministeriet* kommunikationsministeriet,

5) *förpackning* förpackningar, IBC-behållare och storytterförpackningar som har godkänts för transport av farliga ämnen,

6) *tank* cisternvagnar, avmonterbara tankar, batterifordon, MEG-containerar, UN-tankar och tankcontainerar.

3 §

Tillfällig förvaring

Med tillfällig förvaring avses utöver vad som bestäms i 3 § 1 mom. 3 punkten TFÄ-lagen tillfälliga avbrott i färden som beror på transportförhållandena samt tillfällig förvaring föranledd av byte av transportslag

eller transportmedel, förutsatt att på begäran av tillsynsmyndigheten uppvisas dokument av vilka framgår avsändnings- och mottagningsplats och att kollin och tankar inte öppnas under den tillfälliga förvaringen, med undantag av eventuella besiktningar utförda av tillsynsmyndigheten.

4 §

Internationella överenskommelser som skall tillämpas

Mellan Finland och andra länder som tillträtt konventionen om internationell järnvägstrafik gäller RID-bestämmelserna i bilagan till bihang B till konventionen. I bihang B anges enhetliga regler för internationell järnvägsbefordran av gods (CIM).

För transporter på järnväg av farliga ämnen mellan Finland och Ryssland samt via Ryssland från stater i det tidigare Sovjetunionen gäller bestämmelserna om transport av farliga ämnen i samtrafiken mellan Finlands och Sovjetunionens järnvägar vilka ingår i bilaga nr 8 till transporttariffen i avtalet om samtrafiken mellan Finlands och Sovjetunionens järnvägar (FördrS 1/1948). I dessa fall skall transporten ske med järnvägsvagnar som registrerats i Ryssland eller i någon annan stat i det tidigare Sovjetunionen som inte har tillträtt COTIF-konventionen.

Av Finland godkända separata överenskommelser som avses i RID-bestämmelserna får tillämpas också på nationella transporter av farliga ämnen på järnväg i Finland. Uppgifter om dessa separata överenskommelser ges av ministeriet.

5 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande transportklasser:

Klass 1	Explosiva varor
Klass 2	Gaser
Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen

Klass 4.3	Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
Klass 5.1	Oxiderande ämnen
Klass 5.2	Organiska peroxider
Klass 6.1	Giftiga ämnen
Klass 6.2	Smittfarliga ämnen
Klass 7	Radioaktiva ämnen
Klass 8	Frätande ämnen
Klass 9	Andra farliga ämnen och föremål

Om kriterierna för klassificering av farliga ämnen och till dem hörande tester bestäms genom förordning av ministeriet.

I de fall som ministeriet bestämmer genom förordning klassificeras ämnet eller godkänns klassificeringen av säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentralen eller någon annan behörig myndighet som avses i RID- eller ADR-bestämmelserna. Myndigheten kan kräva att avsändaren skall förete resultat av de tester som behövs för att utreda klassificeringen.

6 §

Farliga ämnen som resgods

Det är förbjudet att transportera farliga ämnen som inskrivet resgods. Farliga ämnen får transporteras som handbagage i små mängder, om de är förpackade för minutförsäljning och avsedda för personligt bruk, hushållsbruk eller fritidssysselsättningar och utövning av idrott som hobby och om de inte vållar men eller skada för andra passagerare eller det järnvägsföretag som utför transporten.

2 kap.

Parternas skyldigheter

7 §

Allmänna skyldigheter

De parter som är delaktiga i transport av farliga ämnen skall med beaktande av arten och omfattningen av de faror som kan

förutses vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra skador och vid behov minimera eventuella skadeverkningar.

8 §

Avsändare

Om avsändarens skyldigheter bestäms i 8 § TFÄ-lagen. Dessutom skall avsändaren särskilt

1) försäkra sig om att de farliga ämnena är klassificerade enligt bestämmelserna och att de får transporteras på järnväg,

2) överlämna till transportören uppgifter som behövs för genomförande av transporten och den godsdeklaration som krävs eller andra följesedlar samt övriga dokument såsom tillstånd, godkännanden, upplysningar och intyg,

3) använda endast förpackningar och tankar, vilka är godkända och lämpliga för transport av det farliga ämnet i fråga och är märkta enligt bestämmelserna,

4) uppfylla de krav som gäller försändningssätt och försändningsbegränsningar,

5) se till att tömda, ej rengjorda tankar som inte har tömts på gaser eller tömda, ej rengjorda vagnar samt vagnar, stor- och småcontainrar som använts för transport i bulk är korrekt märkta och försedda med korrekta etiketter och att tömda, ej rengjorda tankar är väl förslutna och att de är lika täta som när de är fyllda.

Om avsändaren nyttjar tjänster som bjuds ut av andra parter, så som förpackare, lastare eller fyllare, i anspråk, skall han eller hon vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att sändningen uppfyller kraven i bestämmelserna. Avsändaren kan dock i de fall som avses i 1 mom. 1—3 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra parter.

Om avsändaren handlar på uppdrag av tredje part, skall denna tredje part skriftligen informera avsändaren om de farliga ämnen försändelsen innehåller och ställa de uppgifter och handlingar till förfogande som avsändaren behöver för att fullgöra sina skyldigheter.

9 §

Transportör

Om transportörens skyldigheter bestäms i 9 § TFÄ-lagen. Dessutom skall transportören när han tar sig an transport av farliga ämnen vid avsändningsstället genom tillräckliga stickprov dessutom särskilt

1) kontrollera att de farliga ämnen som har lämnats för transport får transporteras på järnväg,

2) försäkra sig om att föreskrivna bilagor är bifogade i godsdeklarationen och att de skickas vidare,

3) genom en visuell kontroll försäkra sig om att vagnar och last inte uppvisar några synliga brister, otätheter eller sprickor och att ingen utrustning saknas,

4) försäkra sig om att datum för nästa besiktning av tankar inte har överskridits,

5) kontrollera att vagnarna inte är överlastade, och

6) försäkra sig om att de storetiketter och märkningar som föreskrivs för vagnarna är påsatta.

De skyldigheter som avses i 1 mom. skall i tillämpliga delar fullgöras på grundval av godsdeklarationer och andra handlingar genom visuell kontroll av vagnen eller containrarna och vid behov lasten. Skyldigheterna anses ha uppfyllts om kontrollerna utförs enligt internationella järnvägsorganisationens UIC normblad 471-3, punkt 5.

Transportören kan dock i de fall som avses i 1 mom. 1, 2, 5 och 6 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

Om transportören på någon av de punkter som avses i 1 mom. konstaterar försummelser eller andra överträdelser av bestämmelserna får han inte låta försändelsen transporteras vidare förrän överträdelserna har rättats till.

10 §

Mottagare

Mottagaren får inte vägra ta emot en försändelse, om inte tvingande skäl för detta föreligger. Mottagaren är skyldig att efter lossningen av lasten kontrollera att de krav i

bestämmelserna som gäller honom har uppfyllts. Mottagaren skall särskilt

1) i de fall som anges i bestämmelserna sörja för att vagnar och containrar rengörs samt för att de riskfaktorer som hänför sig till det ämne som transporteras elimineras, och

2) tillse att inga storetiketter eller orangeskyltar längre är synliga på fullständigt tömda, rengjorda och avgasade vagnar och containrar eller på vagnar och containrar för vilkas del de riskfaktorer som hänför sig till det transporterade ämnet har eliminerats.

Mottagaren får återsända en vagn eller container till transportören först när de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits. Tar mottagaren tjänster från andra delaktiga, så som lossnings- eller rengöringspersonal eller personal som eliminerar andra riskfaktorer, i anspråk, skall han eller hon vidta tillräckliga åtgärder för att säkerställa att kraven i bestämmelserna har uppfyllts.

En vagn eller container får återsändas eller återanvändas först när de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits.

11 §

Övriga parter

Andra än i 8—10 § avsedda parter som är delaktiga i en transport är i första hand lastare, förpackare, fyllare av tankar samt av vagnar och containrar för bulkgoods samt innehavare av tankcontainer, UN-tank eller cisternvagn. De andra delaktigas skyldigheter framgår av de allmänna skyldigheterna enligt 7 § i den mån parterna vet eller borde veta att de vidtar åtgärder inom ramen för en transport som omfattas av TFÄ-lagen.

12 §

Lastare

Lastaren har särskilt följande skyldigheter. Lastaren

1) får överlämna farliga ämnen till transportören endast om det enligt bestämmelserna är tillåtet att transportera dem på järnväg,

2) skall vid överlämnandet av förpackade farliga ämnen eller tömda, ej rengjorda

förpackningar för transport kontrollera att förpackningen inte är skadad. Lastaren får inte överlämna ett kolli, vars förpackning är skadad, och i synnerhet otät så att farliga ämnen läcker ut eller kan läcka ut, innan den skadade förpackningen reparerats. Detta gäller även tömda, ej rengjorda förpackningar,

3) skall vid lastning av farliga ämnen i vagnar eller stor- eller småcontainrar iaktta kraven i specialbestämmelserna för lastning och hantering,

4) skall när han överlämnar farliga ämnen till transportören för direkt transport iaktta kraven i bestämmelserna om fästande av storetiketter och orangeskyltar på vagnar och storcontainrar, och

5) skall vid lastning av kollin beakta samlastningsförbud, även med avseende på farliga ämnen som redan finns i vagnen eller storcontainern, samt bestämmelser för separering av livsmedel, andra konsumtionsvaror och djurfoder.

Lastaren kan i de fall som avses i 1 mom. 1, 4 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

13 §

Förpackare

Förpackaren har särskilt följande skyldigheter. Förpackaren skall

1) följa förpackningsbestämmelserna och bestämmelserna om samemballering, och

2) om han förbereder kollin för transport, följa bestämmelserna om märkning och etikettering av kollin.

14 §

Fyllare av tankar samt av vagnar och containrar för bulkgoods

Den som fyller tankar samt vagnar och containrar för bulkgoods har särskilt följande skyldigheter. Fyllaren

1) skall inför fyllning av en tank förvissa sig om att tanken och dess utrustningsdetaljer är i tekniskt felfritt skick,

2) skall förvissa sig om att datum för nästa besiktning av tanken inte har överskridits,

3) får fylla tanken endast med sådana farliga ämnen för transport av vilka tanken har godkänts,

4) skall vid fyllning av en tank iaktta bestämmelser avseende farliga ämnen i angränsande tankfack,

5) skall vid fyllning av en tank beakta högsta tillåtna fyllningsgrad eller högsta tillåtna massa per liter volym för ämnet,

6) skall efter fyllning av en tank kontrollera att förslutningsanordningen är tät,

7) skall se till att det inte finns farliga rester av fyllnadsämnet utanpå de fyllda tankarna,

8) skall när han förbereder farliga ämnen för transport tillse att föreskrivna orange-skylltar och storetiketter eller varningsetiketter placerats enligt bestämmelserna på tankar, vagnar med bulkgoods samt stor- och små-containerar, och

9) skall före och efter fyllning av kondenserad gas i cisternvagnar iaktta de särskilda kontrollbestämmelser som gäller i detta fall.

15 §

Innehavare av tankcontainer eller UN-tank

En innehavare av en tankcontainer eller UN-tank har särskilt följande skyldigheter. Innehavaren skall

1) se till att bestämmelserna om konstruktion, utrustning, besiktning och märkning i fråga om en tankcontainer eller UN-tank beaktats,

2) se till att underhåll av tankcontainerar eller UN-tankar och deras utrustning genomförs på ett sätt som säkerställer att tankcontainern eller UN-tanken under normala driftsförhållanden uppfyller kraven i bestämmelserna fram till nästa periodiska besiktning, och

3) låta utföra en extra besiktning av en tankcontainer eller UN-tank om den eller dess utrustning på grund av reparation, ombyggnad eller olycka kan ha försämrats.

16 §

Innehavare av cisternvagn

En innehavare av en cisternvagn har särskilt följande skyldigheter. Innehavaren skall

1) se till att bestämmelserna om konstruktion, utrustning, besiktning och märkning i fråga om en cisternvagn beaktats,

2) se till att underhåll av tanken på en cisternvagn och dess utrustning genomförs på ett sätt som säkerställer att cisternvagnen under normala driftsförhållanden uppfyller kraven i bestämmelserna fram till nästa periodiska besiktning, och

3) låta utföra en extra besiktning, om tanken på en cisternvagn eller dess utrustning på grund av reparation, ombyggnad eller olycka kan ha försämrats.

3 kap.

Förpackningar

17 §

Tekniska krav på förpackningar

Om tekniska krav på förpackningar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

18 §

Förpackningar som hör till transportabla tryckbärande anordningar

Om det inte är fråga om i 1 § 2 och 3 mom. avsedd transport av farliga ämnen, skall materialet på den förpackning som hör till transportabla tryckbärande anordningar och som används för transporten vara beständigt mot sprödbrott upp till en temperatur av -40 °C.

På förpackningen skall en märkning "-40 °C" som visar materialets hållbarhet, som avses i 1 mom., finnas efter den märkning om överensstämmelse och besiktningens organets identifikationsnummer som avses i 6 § 1 mom. statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven (302/2001) eller någon annan märkning som säkerhetsteknikcentralen har godkänt.

19 §

Påvisande av förpackningars överensstämmelse med kraven

Om påvisande av att förpackningar som används vid transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven bestäms i 3 § statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven.

20 §

Användningen av RID- eller ADR-förpackningar

Vid transport av farliga ämnen får som förpackningar, med undantag för förpackningar som hör till transportabla tryckbärande anordningar, även användas typgodkända förpackningar enligt gällande RID- eller ADR-bestämmelser, IBC-behållare (storförpackningar) och storytterförpackning. I de fall som avses i ministeriets förordningar skall fallprovet för plastförpackningar med avvikelser från RID- och ADR-bestämmelserna göras vid en temperatur på -40 °C. Förpackningen skall då vara försedd med en märkning om fallprovets temperatur i enlighet med bestämmelserna, eller godsdeklarationen eller motsvarande följesedel skall förses med märkningen: "Förpackningen överensstämmer med ADR/RID-bestämmelserna, provad i -40 °C". Om godkännande av uppgifter som utförts och åtgärder som vidtagits av utländska besiktningsorgan för att påvisa överensstämmelse med kraven föreskrivs i övrigt i 13 c § 4 mom. TFÄ-lagen.

En förpackning som hör till transportabla tryckbärande anordningar och som har fyllts utomlands och godkänts i något annat land än Finland enligt RID- och ADR-bestämmelserna, får efter att transporten enligt RID-bestämmelserna har avslutats i Finland transporteras för att tömmas och returneras tom till utlandet utan den märkning som avses i 18 §, om avsändaren i godsdeklarationen försäkrar att förpackningen och dess utrustning är beständiga mot sprödbrott upp till en temperatur av -40 °C på följande sätt: "Förpack-

ningen och dess utrustning är beständiga upp till -40 °C".

21 §

Anmälan när en förpackning har gått sönder

Avsändaren, det järnvägsföretag som utför transporten och mottagaren är skyldiga att vid transport av radioaktiva ämnen underrätta strålsäkerhetscentralen och vid transport av andra farliga ämnen att underrätta säkerhetsteknikcentralen när konstruktionen på en förpackning som är godkänd eller i övrigt har påvisats stämma överens med kraven har gått sönder under normala transportförhållanden.

4 kap.

Transportmateriel och tankar

22 §

Transportmaterielens konstruktion

Materiel som är avsedd för transport av farliga ämnen skall vara av hållbar konstruktion och lämplig för ändamålet, så att det farliga ämnet kan transporteras så riskfritt som det med beaktande av egenskaperna hos det ämne som transporteras rimligtvis är möjligt.

Om tekniska krav på tankar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

23 §

Ibruktagning av en utländsk tank

Tillverkaren eller importören av en importerad tank som har tillverkats i utlandet får inte överlåta tanken för bruk förrän ett TFÄ-besiktningsorgan och, i fråga om tankar som hör till transportabla tryckbärande anordningar, ett anmält organ har godkänt tankens konstruktionstyp och vid sin besiktning konstaterat att tanken överensstämmer med de bestämmelser som gäller i Finland. En tank som är avsedd för transport av radioaktiva ämnen godkänns för bruk av strålsäkerhetscentralen.

Om en importerad tank som har tillverkats i utlandet har besiktats och testats av en i RID- eller ADR-bestämmelserna avsedd behörig myndighet eller en av denna myndighet bemyndigad inrättning enligt de bestämmelser som gäller i Finland och giltigt intyg jämte utredning kan uppvisas, behövs ingen ny besiktning, om det inte finns särskilda skäl för detta.

5 kap.

Transport

24 §

Handlingar

När farliga ämnen överläts för transport skall avsändaren till det järnvägsföretag som utför transporten överlämna en godsdeklARATION eller motsvarande följesedel i vilken har antecknats de föreskrivna uppgifterna om det ämne som skall transporteras. GodsdeklARATIONEN kan också sändas elektroniskt.

Om ett farligt ämne transporteras i en storcontainer på järnväg och därefter som havstransport, skall avsändaren till godsdeklARATIONEN foga ett sådant förpackningsintyg för containrar som överensstämmer med IMDG-koden.

Om ett fordon som innehåller ett farligt ämne överläts för transport på järnväg, skall avsändaren utöver de uppgifter som avses i 1 § 3 mom. till det järnvägsföretag som utför transporten lämna sådana skriftliga säkerhetsföreskrifter om ämnet som avses i ministeriets förordning om transport av farliga ämnen på väg.

25 §

Transport

Under transporten skall tillräcklig försiktighet iakttas med beaktande av det transporterade ämnets art, mängd och transportsätt.

Farliga ämnen får transporteras endast i godståg, med undantag för sådant i 6 § avsett handbagage som medförs av passagerarna och små mängder sådana försändelser som det bestäms om i förordning av ministeriet och som skall transporteras som ilgods.

I de fall om vilka bestäms genom förordning av ministeriet är det tillåtet att utföra bulktransport av farliga ämnen i vagnar, småcontainrar eller tankar.

Upptäcks under transporten en försumelse som kan äventyra säkerheten, skall försändelsen med hänsyn till trafiksäkerheten, en säker placering av försändelsen och de allmänna kraven på säkerhet stoppas så snart som möjligt. Transporten får fortsätta först när försändelsen uppfyller de föreskrivna kraven. Beträffande den återstående delen av färden får tillsynsmyndigheten dock bevilja tillstånd för att fortsätta transporten. Om kraven enligt bestämmelserna inte kan uppfyllas och tillsynsmyndigheten inte har beviljat tillstånd att fortsätta färden skall tillsynsmyndigheten tillhandahålla transportören den administrativa hjälp han behöver. Detta tillämpas också i situationer där transportören meddelar tillsynsmyndigheten att avsändaren inte har meddelat transportören egenskaperna hos det farliga ämne som transporteras och att han på grundval av villkoren i transportavtalet önskar att den farliga lasten lossas, förstörs eller oskadliggörs.

26 §

Godkännande av och anmälan om transporter av radioaktiva ämnen

Avsändaren skall ansöka om godkännande för transport av radioaktiva ämnen hos strålsäkerhetscentralen och anmäla transporter av radioaktiva ämnen till strålsäkerhetscentralen, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet.

27 §

Säkerhet vid hantering av vagnar med farliga ämnen på bangårdar

På bangårdar, i hamnar eller på andra motsvarande platser skall cisternvagnar som innehåller farliga ämnen hållas på ett område dit tillträde för obehöriga är förbjudet. Om det är nödvändigt att tillfälligt förvara en cisternvagn som innehåller farliga ämnen på en bangård, i en hamn eller på någon annan motsvarande plats, skall de lokala räddningsmyndigheterna underrättas om förvaringen.

I de fall som bestäms genom förordning av ministeriet skall de lokala räddningsmyndigheterna underrättas om tillfällig förvaring av vagnar som innehåller explosiva varor på en bangård.

På bangårdar, i hamnar eller på andra motsvarande platser får i de fall som bestäms genom förordning av ministeriet cisternvagnar som innehåller farliga ämnen förflyttas endast skjutsade av ett lok.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

28 §

Tillsynsmyndigheter

Banförvaltningscentralen övervakar transporter av farliga ämnen på järnväg. Transporter till eller från Finland av farliga ämnen på järnväg övervakas också av tullverket och gränsbevakningsväsendet inom respektive myndighets verksamhetsområde. Banförvaltningscentralen bär dock även i dessa fall i första hand ansvaret för tillsynen.

29 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter

De i 28 § nämnda tillsynsmyndigheterna ger utländska tillsynsmyndigheter handräckning när det gäller övervakning av transport av farliga ämnen, om den grundar sig på Europeiska gemenskapernas bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland. Finländska tillsynsmyndigheter skall anmäla upprepade och allvarliga förseelser som äventyrar säkerheten vid transport av farliga ämnen till behörig myndighet i den stat där det företag som är delaktigt i förseelsen har sin hemort, om en sådan anmälan grundar sig på gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal.

De i 28 § nämnda finska tillsynsmyndigheterna skall till utländska behöriga myndigheter anmäla de påföljder som med avseende på trafikidkare eller företag har genomförts i Finland till följd av upprepade och allvarliga

förseelser som har skett utomlands och som äventyrar säkerheten vid transport av farliga ämnen, om anmälan grundar sig på Europeiska gemenskapernas bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

30 §

Säkerhetsteknikcentralens och strålsäkerhetscentralens rätt att låta utföra test

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att vid behov och i synnerhet när en förpackning eller tank går sönder och orsakar men eller fara låta ett laboratorium som säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen bestämmer utföra test för att säkerställa att förpackningen eller tanken uppfyller de föreskrivna kraven.

31 §

Transportpersonalens utbildning

Personer vars arbetsuppgifter hänför sig till transport av farliga ämnen på järnväg, skall erhålla utbildning som omfattar transportkraven och lämpar sig för deras ansvarsområde och uppgifter.

Utbildningen skall bestå av följande delar:

1) *allmän grundläggande utbildning*, som omfattar utbildning om de allmänna bestämmelserna om transport av farliga ämnen på järnväg,

2) *utbildning anpassad* efter arbetsuppgifter, där personalen ges sådan detaljerad utbildning om författningarna gällande transport av farliga ämnen på järnväg som direkt är anpassad efter personalens ansvarsområden och arbetsuppgifter; om en del av transporten av farliga ämnen sker på något annat sätt än som järnvägstransport skall personalen även känna till de bestämmelser som gäller detta andra transportslag,

3) *säkerhetsutbildning*, där personalen skall få utbildning om de faror som farliga ämnen kan förorsaka i förhållande till den olycksfallsrisk och exponering som en eventuell olycka vid transport, lastning och lossning av farliga ämnen kan medföra; genom utbildningen eftersträvas att personalen kan hantera

farliga ämnen på ett säkert sätt och vet vilka åtgärder som skall vidtas i en nödsituation,

4) *utbildning i anslutning till transport av radioaktiva ämnen*, där personal som deltar i transport av dessa ämnen skall få lämpig utbildning om strålningsrisker i samband med transport av radioaktiva ämnen och om försiktighetsåtgärder som skall beaktas för skydd mot strålning och för att skydda andra personer, och

5) *kompletterande utbildning*, som ges regelbundet om ändringar som skett i bestämmelserna.

Arbetsgivaren och arbetstagaren skall ha detaljerade uppgifter om all den utbildning som fullgjorts enligt denna paragraf. Uppgifterna skall kontrolleras när ett nytt arbetsförhållande ingås.

Om utbildning av säkerhetsrådgivare bestäms särskilt.

32 §

Säkerhetsutredningar i fråga om bangårdar

I fråga om rangeringsbangårdar där farliga ämnen transiteras i stora mängder skall en säkerhetsutredning göras. Säkerhetsutredningen skall visa att de risker som transporten av farliga ämnen medför har identifierats och att behövliga åtgärder har vidtagits för att förebygga olyckor och begränsa konsekvenserna av dylika olyckor för människor och miljön. Av utredningen skall också framgå verksamhetsprinciperna för säkerhetsledningssystemet samt de interna räddningsplanerna för bangården.

Av den lokala räddningsmyndigheten och den regionala miljöcentralen skall begäras utlåtande om den räddningsplan som ingår i säkerhetsutredningen. Utredningen jämte utlåtanden skall tillställas Banförvaltningscentralen för godkännande. Banförvaltningscentralen skall inom en rimlig tidsfrist meddela järnvägsföretaget sina slutsatser om säkerhetsutredningen.

Järnvägsföretaget skall gå igenom säkerhetsutredningen och uppdatera den i följande fall:

1) om det i fråga om verksamheten på bangården har skett en sådan ändring som ökar risken för en storolycka,

2) om det vid utredningen av olycksfalls- och risksituationer har framgått något anmärkningsvärt, eller

3) på begäran av Banförvaltningscentralen.

Säkerhetsutredningen skall likväl kontrolleras och uppdateras minst vart femte år. Den uppdaterade säkerhetsutredningen skall tillställas kommunens brandchef och den regionala miljöcentralen.

Banförvaltningscentralen skall minst vart tredje år utföra en systematisk kontroll på de bangårdar av vilka krävs en säkerhetsutredning. Till kontrollerna skall kallas den lokala räddningsmyndigheten och den regionala miljöcentralen, åtminstone till den del kontrollen gäller den interna räddningsplanen.

33 §

Undantag i fråga om räddningsuppgifter

Då det är fråga om brådskande räddningsuppgifter får undantag göras från bestämmelserna i denna förordning, om iakttagandet av bestämmelserna skulle försvåra räddningsverksamheten.

34 §

Olyckshändelser och anmälan om dem

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en olyckshändelse som till följd av läckage eller av andra orsaker medför risk för att människor, egendom eller miljön skadas, skall transportören eller den som ansvarar för lastningen eller lossningen omedelbart anmäla det inträffade till nödcentralen, meddela räddningsmyndigheten de uppgifter den behöver och vidta lämpliga skyddsåtgärder. Olyckshändelserna skall också anmälas till Banförvaltningscentralen och, om det är fråga om ett radioaktivt ämne, även till strålsäkerhetscentralen.

Om undersökningen av järnvägsolyckor i samband med transport av farliga ämnen bestäms särskilt.

I samband med betydande olyckor avger ministeriet en i RID-bestämmelserna avsedd olycksrapport till sekretariatet vid internationella järnvägsorganisationen (OTIF).

35 §

Anmälan om godkännande av förpackningar och tankar

Besiktningsorganet skall underrätta säkerhetsteknikcentralen om typgodkännande av förpackningar eller tankar avsedda för transport av farliga ämnen eller annat motsvarande påvisande av att de stämmer överens med kraven.

Strålsäkerhetscentralen för register över förpackningar och tankar som är avsedda för transport av radioaktiva ämnen och som har typgodkänts eller vilkas typ på annat sätt har påvisats stämma överens med kraven. Säkerhetsteknikcentralen för register över andra förpackningar och tankar som är avsedda för transport av andra farliga ämnen.

36 §

Undantag

Ministeriet kan på ansökan i enskilda fall bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i denna förordning om det finns särskilt tvingande skäl till avvikelse och iakttagandet av bestämmelserna medför oskäligt stora kostnader eller avsevärd olägenhet. Medgivande av undantag förutsätter även att den säkerhet som krävs kan uppnås på något annat sätt.

37 §

Anvisningar

Kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentra-

len, gentekniknämnden, Banförvaltningscentralen, tullverket och gränsbevakningsväsendet kan vid behov meddela anvisningar om de frågor enligt denna förordning som hör till respektive organs behörighetsområde.

38 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002. Förordningens 7—16 § och 31 § träder dock i kraft den 1 januari 2003.

Förpackningar och tankar som överensstämmer med de bestämmelser som gäller vid förordningens ikraftträdande får alltjämt användas i Finland.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 11 juli 1997 om transport av farliga ämnen på järnväg (674/1997) jämte ändringar.

39 §

Övergångsbestämmelse

Förpackningar och tankar som överensstämmer med den förordning som upphävs genom denna förordning får alltjämt användas.

Klassificeringar som beviljats med stöd av den förordning som upphävs genom denna förordning förblir som sådana i kraft.

Säkerhetsutredningar i fråga om bangårdar som gäller vid förordningens ikraftträdande förblir som sådana i kraft. Säkerhetsutredningarna skall likväl kontrolleras och uppdateras i enlighet med 32 §.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 13 mars 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Överingenjör *Liisa Virtanen*

Nr 196

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets beslut om ersättning av kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande**

Given i Helsingfors den 13 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets beslut av den 21 april 1999 om ersättning av kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande (512/1999) 7 §,

ändras 1 §, rubriken för 3 kap., 13, 14 och 18 § samt *fogas* till beslutet en ny 21 a § som följer:

1 §

Personkrets

Kostnaderna ersätts för den som

- 1) är flykting,
- 2) är en sådan person som avses i 3 a § 1—3 punkten lagen om främjande av invandras integration samt mottagande av asylsökande (493/1999).

Vad som i denna förordning föreskrivs om flyktingar tillämpas också på de personer som avses i 1 mom. 2, punkten.

3 kap.

Ersättning för kostnader för mottagande av asylsökande och personer som får tillfälligt skydd

13 §

Personkrets

Kostnaderna för mottagande av asylsökande ersätts med stöd av 30 § utlänningslagen tills den som har sökt asyl har beviljats uppehållstillstånd eller frågan om avlägs-

nande ur landet har avgjorts och beslutet verkställts.

Kostnader för mottagande av personer som får tillfälligt skydd ersätts med stöd av 34 d § utlänningslagen tills den som får tillfälligt skydd i Finland har beviljats uppehållstillstånd av permanent natur eller frågan om avlägsnande ur landet har och beslutet verkställts.

14 §

Avtal om arrangemang vid mottagande och om ersättning för kostnaderna

Arbetskrafts- och näringscentralen ingår ett avtal om arrangemang vid mottagande av asylsökande och personer som får tillfälligt skydd och om ersättning av kostnaderna för detta. I avtalet skall tas in bestämmelser om ledningen av och tillsynen över verksamheten vid en förläggning eller flyktingsluss samt grunderna för fastställande av ersättning och tiden för betalning av ersättning. Dessutom skall det avtalas om tillvägagångssättet då en verksamheten vid förläggning eller en flyktingsluss utvidgas, minskas eller läggs ned.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 196

18 §

Ersättning för kostnaderna för den som arrangerar mottagande av asylsökande och personer som får tillfälligt skydd

Arbetskrafts- och näringscentralen ersätter till fullt belopp kostnaderna för arrangemang vid mottagande av asylsökande och personer som får tillfälligt skydd.

21 a §

Förfarandet i ärenden som gäller återflyttningsbidrag

Bestämmelsen om förfarandet i återflytt-

Helsingfors den 13 mars 2002

Arbetsminister *Tarja Filatov*

ningsärenden finns i 4 och 8 a § lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande.

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 2002.

En i 3 a § 2 punkten lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande avsedd person och en i paragrafens 3 punkt avsedd familjemedlem eller annan anhörig vars första hemkommun i Finland registrerats den 1 maj 1999 eller senare omfattas av ersättningarna för kostnaden räknat från den 1 mars 2002.

Specialplanerare Eeva Vattulainen